

طرد کودکان

دکتر علی قائمی

از پدران و مادران را میشناسیم که بدلایل و عللی که ذکر خواهد شد فرزندان خود را دوست نداشته و مورد طردشان قرار میدهند و یا شیوه عمل و رفتارشان بگونه‌ای است که کودکان احساس می‌کنند مورد طرد و ردنند.

این امر بهر علتی که رخ دهد موجب صدمه و نگرانی برای کودک و سبب پروروز بسیاری نابهنجاری هاست. پذیرش حق کودک است و پدران و مادران ناگزیرند که این حق را به وچهی احسن ادا کنند. کودک نیاز دارد جزوی از خانواده خود بحساب آید و پدران و مادران این عضویت را در آنان به رسمیت بشناسند. برسمیت شناختن چنین حقی ضمن اینکه بدھی والدین بحساب می‌آید ضروری رشد و تربیت کودک نیز خواهد بود. و آن خانواده‌ای که چنین حقی در آنان مورد توجه و عمل قرار نگیرد خانواده‌ای نابسامان است و همان عوارضی که در باره خانواده‌های نابسامان مطرح و قابل ذکر است در جنبه کلی برای آنها نیز صادق خواهد بود.

جلوه‌های طرد کودکان

طرد کودکان در خانواده به صور مختلفی مطرح است که ممکن است عمدی و یا غیرعمدی باشد و در هردو صورت برای کودک عارضه آفرین است.

— کودکی که مورد بی اعتمانی والدین است و خوشنگیهای طفل نمی‌تواند توجه آنان را بخود جلب کند مورد طرد است.

— طفلی که مورد خشونت و استبداد والدین است و ناصر حد مرگ کنک می‌خورد مورد طرد است.

نیازهای مقبولیت

یکی از نیازهای اساسی کودک و درسطح کلی انسانها نیاز به مقبولیت و پذیرفته شدن است آدمی دوست دارد در میان جمع پذیرفته شود و دیگران مهر تایید بر وجود او زنند و او را در میان خود مورد قبول قرار دهدن. این امر در کودکان آشکار و هویتا و در رفتار او کاملاً پیداست، در حالیکه بزرگتران میتوانند بگونه‌ای آن را در میان جمع مخفی نگذارند.

بخشی مهم از تلاش‌ها و رفتارهای آدمی بخارط همین امر است و بسیاری از انسانها بتحریمه دریافتند اند چنانچه خواسته‌های خود را بخواهند مورد توجه و عمل قرار دهند جمع آنها را از خود طرد خواهد کرد. در عالم کودکان شما بسیاری از آنها رامی بینید که حتی در مهمنانیها برای اینکه بحساب آیندو یاد رکار والدین کم توجه مورد عنایت قرار گیرند میکوشند حتی تن به مسخرگی، دلگکی و یا نابهنجاری دهند.

اهمیت این امر بحدی است که اگر فردی احساس کند در میان جمع مورد قبول و تاء بیس نیست از خود متنفر شده و حتی دل به مرسی می‌نهد. نمی‌تواند قبول کند که مورد طرد و نفرت است و عذاب روحی چنین فردی غیر قابل وصف است.

مسئله طرد کودکان

اگرچه بر اساس متعارف والدین فرزندان خود را دوست دارند و آنها را با تمام وجود مسورد عنایت خویش قرار میدهند؛ ولی برخی

به وجهی شایسته تر درباره آنها بیگانه کرده باشد
- خود را از زحمت تربیت او رد کرده و حق
کودک را با پرداخت هزینه‌های تربیت او ادا
کنند.

- با فرستادن کودک به پرورشگاه امری که
مایه اختلاف آنهاست از میان بردارند.
- این گونه پدران و مادران باید آگاه باشند
که محیط شبانه روزی چون غیر محیط خانوادگی
است، هرچند خوب و صالح باشد نمی‌تواند
محیطی مناسب بحساب آید. زیرا هرگز
در چنان محیطی احساسات گرم و هیجانات
سازنده والدین وجود ندارد. کودکانی که در
چنین محیطی پرورش یابند فاقد احساس

- کودکی که برای نقاط مثبتش تشویق نمی‌شود
ولی برای کمترین لغزش خود تنبیه می‌شود
مطروح بحساب می‌آید.

- کودکی که بعلت وزیبائی خود نتوانسته
نظر پدر یا مادرش را تامین کند و آنها آنچنان
که باید مورد عنایتش قرار نمی‌دهند مطروح
است.

- پدر و مادری که کودک را بحال خود رها کرده
و مورد بی اعتناییش قرار میدهند و با او کمتر
معاشت میکنند او را طرد کرده‌اند.

- کودکی که حقوقش مورد توجه قرار نمی‌گیرد و
خواسته‌های او در عین توان بحساب نمی‌آید
مطروح است.

- والدینی که فرزند خود را به پرورشگاه
می‌فرستند تا خود را از شر او راحت کنند
حقیقت او را طرد کرده‌اند.

- وبالآخره بهنگامی که کودک صدمه‌ای خورده،
زخمی یا بیمار است، آه و ناله میکند و کسی
به او توجهی ندارد، می‌خواهد کسی را بالای
سر خود بیابد و کسی متوجه اونیست مطروح
است و طبعاً در چنین مواردی نمی‌تواند حال
و وضعی عادی و طبیعی داشته باشد.

کودک در موسسه شبانه روزی

از موارد طرد فرستادن کودک به پرورشگاه
پانسیون و در کل بیک موسسه شبانه روزی است.
این امر که گاهی با نیت خیر و بالندیشه حفظ
مصلحت کودک صورت میگیرد امری زیانبخش و
خطر آفرین است. برخی از پدران و مادران
فرزندان خود را بیک موسسه شبانه روزی می‌
فرستند تا:

- آنها بهتر تربیت شده و والدین وظیفه خود را

قابل تحمل و مایه ننگ و شرم‌ساری خود می‌دانند . کودک دارای عقب ماندگی ذهنی و یا اختلالی روانی است و پدر و مادر در باره او حساب دیگری داشته‌اند و این امور دل پدر و مادر را برد آورده و کودک را در نظر آنها منغور جلوه میدهد . در نتیجه آنچنان که باید به او نمی‌رسند .

۳- عدم لیاقت

گاهی پدر و مادر فرزند خود را طرد می‌کنند بدان خاطر که در مقایسه‌ها او را فردی نالائق وغیر قابل پذیرش می‌دانند، او را با کودک همسایه مقایسه می‌کنند و می‌بینند ، آن یک باهمه کمبودهای اقتصادی دارای فلان نقطه مثبت است و او که می‌باشد از جهاتی واجد برتری هایی باشد نیست . یا آن یک را می‌بیند که چند بیت شعر را حفظ کرده و باز بسر کردن چند جمله و آیه و حدیثی می‌تواند مجلس آرائی کند در حالیکه فرزند او فاقد چنان خصایصی است و در نتیجه تصویرشان این است که او فردی لایق و درخور احترام نیست و او را از خود طرد می‌کنند .

۴- آسایش طلبی

گاهی پدران و مادران برای اینکه به آسایش ولذت خود برسند و راحتی و فراغی برای خود حاصل کنند فرزندان خود راحتی نا آگاهانه طرد می‌کنند . مثلاً او را به پانسیون می‌فرستند و بدان دلخوشند که آب و نان اورا تأمین کرده‌اند ، کودک را بدست کلفت و

مسئولیت اخلاقی هستند ، عواطف شان پاک و خالص نیست، در آنان حس همدردی ، تعاون احسان وجود ندارد ، مقررات و قوانین نمی‌تواند در آنان نافذ باشد ، اطفال فاقد اعتماد به نفس می‌شوند و برای تامین امنیت خود گاهی از عصیان سردر می‌آورند . کودک اگر کم سن باشد در پرورشگاه به اختلالات عاطفی دچار خواهد شد . حتی آمد و شدکودک در خانواده هفتادی یکی دوبار هم نمی‌تواند آن اختلال را از بین ببرد .

علل طرد کودکان

اینکه چه علل و انگیزه‌هایی برای طرد کودکان وجود دارد دلایل متعددی را می‌توان عرضه کرد که برخی از آنها بقرار زیرند :

۱- ناخواسته بودن

برخی از پدران و مادران فرزندان خود را طرد می‌کنند از آن بابت که آنها فرزندانی خواسته شده براساس تصویر اندیشه‌ای والدین نیستند مثلاً آنها پسر می‌خواستند و او دختر است یا بر عکس . آنها اصلاً نمی‌خواستند صاحب فرزند شوند ولی نطفه کودکی ناخواسته منعقد شد و همه برنامه‌ها و نقشه‌های آنان بهم ریخت و خواسته‌های شان را نقش برآب کرد .

۲- نقص و نارسائی

گاهی پدران و مادران فرزندان خود را طرد می‌کنند بدان خاطر که کودک دارای کمبودهای نارسائی هایی است، مثلاً کودک زشت است و آنها زیبا می‌خواستند ، کودک دارای نقص و نارسائی بدنی است و پدر و مادر وجود اورا غیر

نکشد ، مادرش هم او را رها کرده و یا بسردی با او برخورد میکند زیرا وجود او را مایه رسوائی و بدبختی خود می شناسد . دراین کیرو دار آنچه که باقی میماند کودک است و بدبختی هایش . پدر و مادر انسانیت و اخلاق نمی شناسند و طفل را قربانی هوس خود میدانند ممکن است این زن و مرد بعد ها با هم ازدواج کنند و فرزندان دیگری هم پدید آورند ولی دیدشان در باره این کودک بگونه ای دیگر است .

مواردی دیگر هم از علل طرد میتوان ذکر کرد که ما برای رعایت اختصار از شرح و تفصیل آن خود داری می کنیم .

عوارض و آثار طرد

خانواده ای که در آن کودک به هر علتی مورد طرد است خانواده ای نابسامان است و برای چنین کودکانی عوارضی واژ آنها صدمه و لطمہ ای برای جامعه قابل پیش بینی است ، تحقیقات و بررسی ها نشان داده است کودکانی که مورد طرد و رد والدین خویشند :

— خود را تنها و بیکس دانسته و احسان ضعف و بیکفاوتی دارند .

— سازگاری آنها دستخوش اختلال است و اغلب افرادی ضد اجتماعی و بزهکار می شوند ، حالت حمله ، تهاجم و مبارز طلبی در آنان قوی است — احساس مسئولیت در آنان ضعیف است و نمی توانند تعهدی را در جامعه قبول کرده و از عهده آن برآیند .

— تربیت پذیری در آنان اندک است آنچنان که نمی توانند آگاهی ها و نفوذ مربیان را بر خود بقبول نمایند .

مستخدم می سپارند و خود بمسینما یا باه مسافت می روند ، او را نزد زن همسایه گذارد و به دنبال گشت و گذار خویش راه می افتد . و چه زشت است رفتار اینگونه پدران و مادران که با چنین رفتاری حق وق او را نادیده می گیرند .

۵- عقده ها

در مواردی طرد ها بصورت بی اعتنایی ، عدم توجه لازم ، عدم رسیدگی به سرو وضع او ، بی عنایتی به نیازها و احتیاجات کودک است . این امر در همه احوال بدان خاطر نیست که آنها خسته اند و حال وحوصله کافی ندارند و عدم برآورده کردن نیازهای کودک بدان خاطر نیست که فقیرند و توان آن را ندارند ، بلکه بدان خاطر است که آنها عقده ای هستند و تلافی محرومیت های گذشته در دوران کودکی خود را بر سر کودکان خالی می کنند . آنها که در دوران خردسالی از علاقه و محبت خانوادگی دور بوده و سخنی مهر آمیز نشنیده و نوازش ندیده و یا خود مترود بوده اند آن حال و زندگی را در باره کودکان امروز خویش خود پیاده می کنند و این چه لغزش بزرگی است .

۶- عدم مشروعيت کودک

گاهی هم طرد بخاطر عدم مشروعيت طفل است . زن و مردی بخاطر فشار غریزه و شهوت با هم روابط نا مشروعی برقرار کرده و به فکر آینده نبوده اند . برخلاف میل و خواسته شان نطفه ای منعقد شد و کودکی ناخواسته بدبی آمد . اینک پدر او گریخته تا بار این ننگ را بر دوش

- اضطراب و ناامنی ریشه حیاتشان را می سوزاند و جلوه آن بصورت نق زدن و احساس حقارت و تحقیر کردن است.
- افرادی میشوند ترسو، نامطمئن، کینه تسوز حسود و منزوی و دور از آسایش خاطر.
- گاهی دچار حالت هیجانی میشوند و طغیانی آشکار علیه قبود، فشارها و مریبیان پیدا میکنند و غیظ و غصب به دیگران دارند.
- ازمواجهه و آزمودن دنیای خارج می هراسد و تکامل رشد روحی او دچار وقفه میشود و جرات عمل را از دست میدهد.
- طردها گاهی سبب چسبندگی بیشتر به پدر و مادر می شود و آنها بهر حیله و عنوانی سعی دارند خود را به آنان نزدیکتر سازند.
- رجعت به دوران کودکی، شستمکیدن، ناخن جویدن، گریههای بیحساب، لکنت زبان کوبیدن سربه دیوار ازدیگر عوارض است.
- پنهان بردن به غیراز جلوههای دیگر طرد است و میخواهد بهرقیمتی که شده مورد تائیید دیگران قرار گیرد.
- تن دادن به آلدگی هایی چون استمناء و دیگر رفتار نامعقول چون عورت نمائی از عوارض طرد به حساب می آیند.
- ترس شدید، کمروئی، خجالتی بودن، ترسوئی از عوارضی است که در مواردی برای طرد کشیدگر پدید می آید.
- خرابکاری، نافرمانی نوعی تجلی انتقام کشیدگی از والدین خویش است که اورا از خود رانده اند.
- طردحتی برای کودکان شیرخوار ممکن است مؤثر واقع شود به حدی که حاضریه شیرخورد نشوند و از مکیدن پستان خودداری کنند.
- وبالاخره پارهای از بررسیهادرجهان غرب نشان داده است که $13/3\%$ از پسران بزهکار و گرفتار در دارالنماء دیپ هالاقل مرحلهای از عمر خود را مطروح بوده و در بیتیم خانه یا مامه سهی غیر خانوادگی گذرانده بوده اند.

